

med 39 stemmer for, 46 imod og 15 abstentions. Medens Finland afholdt sig fra at stemme, stemte de øvrige nordiske lande imod forslaget to dele.

(2) I plenarforsamlingen fremsatte Mongoliet et resolutionsforslag, som under dette dagsordenspunkts titel blot gengav FNs ideelle formål i almindelighed. Dette resolutionsforslag blev afvist med 37 stemmer for, 45 imod og 18 abstentions. Finland afstod, medens de øvrige nordiske lande stemte imod.

Debatten.

Under debatten rettede den cubanske repræsentant en række anklager mod USA bl. a. for at uddanne sabotører mod Cuba. Med henblik på vedtagelserne på organisationen af amerikanske staters konference i Punta del Este sagde han om udstødelsen af Cuba, at en sådan udstødelse ikke var forudset i organisationens pagt, og udtalte, at der diskrimineredes mod hans land, fordi det havde et socialt system, som ikke passede USA.

De latinamerikanske repræsentanter i komiteen imødegik dette synspunkt, og De Forenede Staters repræsentant udtalte, at Punta del Este konferencen havde vist, at Cuba-problemet var multilateralt. En af de beslutninger, der blev vedtaget på konferencen var, at tilslutning af en medlemsstat af organisationen af amerikanske stater til marxismen-leninismen var uforenelig med det inter-amerikanske system. Konferencen havde bekræftet, sagde han videre, at „Castros Cuba“ stod isoleret i Latinamerika som en aktiv trussel mod sikkerheden på den vestlige halvkugle på grund af dens undergravende virksomhed og lydighed over for fremmede lande.

Ruanda-Urundi.

(Dagsordenens punkt 49).

Fjerde udvalg påbegyndte den 15. januar 1962 behandlingen af formynder-skabsområdet Ruanda-Urundis forhold.

Tidligere generalforsamlinger har beskæftiget sig med forholdene i Ruanda-Urundi, for hvilket Belgien siden 13. december 1946 har været formynder.

På 15. generalforsamlings 2. delsamling vedtoges med stort flertal en resolution,

hvor i der fastsattes valg til de to nationalforsamlinger samt folkeafstemninger om kongeinstitutionen (Mwami'en) som sådan og specielt om tilbagevenden af den for-drevne Mwami af Ruanda til afholdelse i august 1961. Endvidere udtaltes i resolutionen generalforsamlingens overbevisning om, at Ruanda-Urundi burde blive selvstændig som én stat, og nødvendigheden af, at der oprettes midlertidige „forretningsregeringer“ i områderne. Den af FN ned-satte 3-mands kommission, som hidtil ikke havde kunnet gennemføre sin egentlige opgave, at tage stilling til afholdelsen af FN-kontrollerede valg, opfordredes til påny at rejse til området, og endelig gentoges i resolutionen en tidligere opfordring om amnesti for fængslede eller landflygtige, der havde været indblandet i de blodige uroligheder i 1959 og 1960 på grund af fjendskabet mellem den herskende gruppe, Batutsierne, og det socialt laverestående flertal, Bahutierne.

De omhandlede valg fandt sted den 18. september 1961 (i Urundi) og den 25. september 1961 (i Ruanda). Ved valget i Urundi fik Batutsierne (monarkister) 56 af den lovgivende forsamlings 64 pladser, og den senere myrdede søn af Mwamien, Prins Rwagore, dannede regering. Ved valget i Ruanda fik Bahutierne 35 af forsamlingens 44 pladser. Befolkningen udtalte sig desuden med stort flertal imod Mwami'ens tilbagevenden.

I december 1961 blev der efter forhandlinger i Bryssel mellem på den ene side den belgiske regering ved ministeren for Ruanda-Urundi og på den anden side regeringsdelegationer fra de to områder undertegnet overenskomster om områdernes fremtidige status.

Overenskomsterne går ud på, at Ruanda og Urundi, i overensstemmelse med de respektive befolkningers ønsker, hver for sig og med øjeblikkelig virkning indrømmes indre selvstyre, således at Belgien herefter kun udøver beføjelser vedrørende udenrigs-, forsvars- og finansanliggender samt den offentlige orden, og at administrationen af disse anliggender også forudses udøvet i samarbejde med de lokale regeringer. Det var endvidere Belgiens tanke, at de to områder i løbet af et halvt år skulle opnå status som to fuldt uafhængige stater, der